

Cleo Epskamp (1962) is trainer en eigenaar van vergaderlocatie Su Casa, in Haarlem. In 2013 trok de bank de stekker uit haar conceptstore Leuk!, met veertien winkels door heel Nederland. 'Het voelde alsof ik geen enkele controle meer had.'

De eerste maanden na mijn faillissement nam ik een omweg om maar niet langs de twee leegstaande winkelpanden in mijn woonplaats, Haarlem, te hoeven rijden. Ook het gebouw van de bank riep een heftige fysieke reactie bij mij op. Voordat ik daar naar binnen kon, moest ik eerst een paar rondjes lopen om te kalmeren. Het faillissement van mijn veertien winkels heeft mij financieel, emotioneel en lichamelijk volledig omvergetrokken. Het voelde alsof ik geen enkele controle meer had.

'De bank had, zonder oog te hebben voor mijn persoonlijke omstandigheden, de regie over mijn leven overgenomen. Een leven waarin ik alles voor elkaar leek te hebben, stortte in razend tempo in elkaar. Als alleenstaande moeder van twee pubers had ik geen partner die financieel de kar kon trekken. Dus vrijwel meteen na het faillissement moest ik op zoek naar een baan. Daarnaast had ik één goedlopende winkel uit het

faillissement weten te tillen, die ik ook bleef runnen.'

'Het huis waar ik met mijn kinderen woonde, moest worden verkocht, doordat ik deels privé aansprakelijk was. Ik stond stijf van de stress maar tijd voor bezinning was er niet. Achteraf gezien vind ik het niet vreemd dat mijn lichaam begon te protesteren. Ineens kreeg ik allerlei heftige lichamelijke klachten. Fybromyalgie was de diagnose: onbegrepen chronische pijn. Nog steeds voelt het pijnlijk als ik vertel dat ik vijf jaar bezig ben geweest om eruit te komen met de bank. Vijf jaar waarin ik in een overlevingsstand heb gestaan. Hoe zwaar die periode was, was denk ik best ongrijpbaar voor de buitenwereld. Vrienden zeiden weleens iets als: "Joh, jij bent zo sterk, jij komt er wel bovenop." Maar juist dat altijd sterk zijn was loodzwaar. Het was lief en goedbedoeld maar ik miste een arm om me heen en iemand die zei: "Meisje toch. Kom maar even. Kan ik iets voor je doen?"'

'Ook de nasleep van een faillissement is denk ik moeilijk te bevatten. Zo heeft het, toen ik mijn schulden had afbetaald en

mijn overgebleven winkel goede cijfers draaide, eindeloos geduurd voordat ik weer een hypotheek kon krijgen. Het voelde alsof ik besmet was. Twaalf afwijzingen heb ik gehad. Maar de aanhouder wint en bij de dertiende was het raak. Heel langzaam ben ik er weer bovenop gekropen. Uit die stressmodus komen was het moeilijkst. Daar heb ik onder andere EMDR-therapie voor gehad.'

'Door het faillissement ben ik kostbare jaren kwijtgeraakt, waarin ik aan het overleven was en onvoldoende ruimte had voor een liefdesrelatie. Dat blijft verdrietig. Maar het heeft mij ook veel opgeleverd. Ik ben mezelf, met hulp van coaches en therapie, opnieuw gaan uitvinden. Door alles wat ik heb meegemaakt voelt het alsof ik niets te verliezen heb. Ik durf kwetsbaar te zijn en mezelf te laten zien. En inmiddels ben ik terug in mijn oude vak; het werk dat ik deed voor ik de retail in ging. Ik zet mij nu in voor het vergroten van empathie in organisaties, vooral wanneer partijen tegenover elkaar staan. Als trainer en coach gebruik ik mijn ervaring om te laten zien dat falen niet het eind van de wereld is, maar het begin van positieve verandering kan zijn. Het is mijn missie geworden om de zachte kant van leiderschap en organisaties sterker te maken, zodat mijn ervaringen niet voor niets zijn geweest.'

Het huis waar Cleo Epskamp met haar kinderen woonde, moest worden verkocht.



'De bank had, zonder oog te hebben voor mijn persoonlijke omstandigheden, de regie over mijn leven overgenomen'